

§ g. jfr. § 75.

Begaæes nogen af de i §§ a—c omhandlede Forbrydelser mod nogen anden af de kongelige Prindsfer eller Prindsesser, blive Lovens almindelige Straffe at forhøje, efter Omstændighederne indtil det Dobbelte.

§ h. jfr. § 89 1ste Stykke.

Den, som antaster nogen af de lovgivende Forsamlings Sikkerhed eller Frihed, udstøder eller adlyder nogen dertil sigtende Befaling, ansees, forsaavidt Forbrydelsen ikke gaar ind under Cap. 10 § a, med Strafarbejde eller Statsfængsel.

§ i. jfr. § 89 2det Stykke.

Samme Straf kommer til Anvendelse paa den, der paa lige Maade forgriber sig paa Statsraadet, naar dette ifølge Grundloven fører Regjeringen, Rigsretten eller Høiesteret.

§ k.

De i §§ a—g omhandlede Forbrydelser paatales kun efter Befaling af Justitsministeriet.

Udvalget skal herefter fremsætte nogle Bemærkninger ved Enkelthederne i de herhenhørende Capitler.

Tiende og Tolvte Capitel.

Efter det Anførte foreslaaer Udvalget, at disse blive forenede til et, der bliver Lovens 9de Capitel, og faaer til Overskrift: „Forbrydelser mod Statens udbortes Sikkerhed og Selvstændighed.“ (Ændring Nr. 34).

Naar Capitlet, hvis Hovedbestemmelser ville træde stedfor Lovens 6—4, jfr. Patentet 21de Mai 1726, har sat Livsstraf for de groveste Former af landsforræderisk Virksomhed (§§ 77 og 78 og 80), foreslaaer et Fleertal i Udvalget i Henhold til Bemærkningerne ved andet Capitel, at Tugthusarbejde paa Livstid stedse opstilles som Alternativ. (Ændring Nr. 35, 36, 38,

jfr. § 46.) Et Mindretal har dog ikke kunnet slutte sig hertil i de i §§ 77 og 86 omtalte Tilfælde. jfr. nyt Cap. 9 § a og Cap. 10 § a.

Det er en Selvsølge, at Handlinger, der indeholde Forberedelse til eller Forsøg paa egentligt Landsforræderi, hvad enten dette bestaaer i at vække Oprør i den Hensigt at bringe Staten eller Dele af samme under fremmed Herredømme, eller i at træde i Forbindelse med fremmed Regjering, for at fremkalde saadan Sønderlemmelse af Staten eller i alt Fald fjendtlige Forholdsregler eller Krig mod den danske Stat, ligesaa vel som Opfordring til en saadan Gjerning ville rammes af Lovens Regler om Forsøg eller Meddeleagtighed, og det er med Føje i Motiverne udhævet, at en saadan forbryderisk Virksomhed allerede vilde ligge deri, at Nogen i saadant Niemed traadte i Forbindelse med formaende Personer, Foreninger eller Forsamlinger i Udlandet, eller tog Ordet i Tale eller Skrift for at hidkalde fremmed Magts Indblanding i Statens Anliggender. Men naar Lovudkastet ved Siden heraf har anseet det for nødvendigt i § 79 at give særlige Straffebestemmelser for lignende Virksomhed eller Forbindelse, der kunde berede en gunstig Stemning for fremmed Indblanding eller fremkalde saadan m. v., er dette noget ganske Nyt, der er uden al Nød i vor tidligere Retsforfatning, og Udvalget har derfor været enigt om at foreslaae, at denne Paragraph udgaaer. (Ændring Nr. 37).

Ved Siden af Straffebestemmelserne i § 80 for den, der under en udbrudt Krig hverver Mandskab til Fjenden, indeholder § 82 almindelige Bestemmelser om Hverving til fremmed Krigstjeneste, der ville træde istedetfor Forordningen af 9de Juni 1819, og væsentlig have formildet Straffene. Medens det nævnte Lovbud satte Straffen for ulovlig Hverving, naar Landet var i Krig, til Strafarbejde fra 8 Aar indtil Livstid, og for lige Hverving i Fredstid til Strafarbejde eller Fængselsarrest i strengeste Grad fra 3 til 8 Aar, ere Straffene efter Udkastet for Hverving i Krigstid bestemte til Strafarbejde indtil 6 Aar, og i modsat Fald fra simpelt Fængsel i 2 Maaneder indtil Forbedringshusarbejde